

LĒMUMS

Rīgā

2006.gada 5.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Zakrevska,
tiesneši E.Puriņš un R.Vīduša,

piedaloties pieteicēja „Latvijas Mobilais Telefons” SIA pārstāvim,
 atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Konkurences
 padomes pārstāvim un trešās personas atbildētājas pusē sabiedrības ar
 ierobežotu atbildību „Tele2” pārstāvim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja Konkurences padomes blakus sūdzību par
 Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 16.maija lēmumu, ar kuru apturēta
 Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§)
 1.punkta darbība.

Administratīvā apgabaltiesa

konstatēja:

[1] Ar Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmumu Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§), izskatot lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Tele2” (turpmāk – „Tele2”) iesniegumu, nolemts:

[1.1] uzlikt par pienākumu „Latvijas Mobilais Telefons” SIA (turpmāk – LMT) 45 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas patērētājiem saprotamā un viegli uztveramā veidā atsaukt reklāmu, kas satur jautājumu „Kāpēc tu izvēlies nedrošs mobilos sakarus?” / „Kāpēc izvēlēties nedrošus mobilos sakarus?”. Lēmumā noteikts reklāmas atsaukuma izplatīšanas veids un apjoms;

[1.2] par lēmuma 1.punktā uzliktā pienākuma (*sk. [1.1]*) izpildi uzdot LMT iesniegt pierādījumus Konkurences padomei piecu dienu laikā no Reklāmas atsaukuma izplatīšanas dienas;

[1.3] uzsākt lietvedību Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma lietā.

[2] 2006.gada 18.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts LMT pieteikums par Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) atcelšanu.

Pieteikumā ietverts lūgums apturēt minētā Konkurences padomes lēmuma nolemjošās daļas 1.punkta (*sk. [1.1]*) darbību. Minētais lūgums pamatots ar tālāk izklāstītiem argumentiem:

[2.1] ņemot vērā, ka ir apstrīdēts gan uzliktā pienākuma tiesiskums un pamatotība, gan pienākuma apjoms, reklāmas atsaukuma izplatīšanas pienākuma izpilde, pirms administratīvais akts ir kļuvis neapstrīdams, nav samērīga. Ar pienākuma izpildi LMT tiks liegta iespēja aizstāvēt savas tiesības un intereses tiesā. Ja tiesa atceļ Konkurences padomes lēmumu, tad nebūs iespējams novērst to kaitējumu, kas tiktu nodarīts LMT ar reklāmas atsaukumu. Vēlāka reklāmas atsaukuma izplatīšana būtiski nekaitētu sabiedrības interesēm;

[2.2] Konkurences padomes uzliktais pienākuma apmērs attiecībā uz reklāmas atsaukuma apjomu un daudzumu ir nesamērojams ar to pārkāpumu, kuru konstatēja Konkurences padome, kā arī līdz šim piekopto Konkurences padomes praksi. Līdz ar to pastāv strīds arī par reklāmas atsaukuma apmēra samērojamību ar pārkāpumu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2006.gada 9.maija lēmumu LMT pieteikums pieņemts daļā par Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) 1. un 2.punkta (*s.k. [1.1] un [1.2]*) atcelšanu, bet atteikts pieņemt pieteikumu daļā par minētā Konkurences padomes lēmuma 3.punkta (*sk. [1.3]*) atcelšanu, kā arī kā trešā persona atbildētājas pusē pieaicināta „Tele2”.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 16.maija lēmumu apmierināts LMT lūgums un apturēta Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) 1.punkta darbība no 2006.gada 16.maija.

Tiesas lēmums pamatots ar tālāk izklāstītiem argumentiem;

[4.1] šajā gadījumā LMT interesēm ir pretnostatītas „Tele2” intereses, kā arī sabiedrības intereses – tiesības uz objektīvu un patiesu informāciju reklāmā un godīgu konkurenci. Lai konkrētā gadījumā izlemtu par pienākuma uzlikšanu LMT atsaukt reklāmu, ir nepieciešams izvērtēt reklāmas atsaukuma saturu, ar to saistītās sabiedrības un trešo personu intereses, kā arī pieteicējam noteikto pienākumu;

[4.2] Konkurences padome par maldinošu uzskatījusi tikai reklāmā iekļauto jautājumu „Kāpēc tu izvēlies nedrošs mobilos sakarus?” / „Kāpēc izvēlēties nedrošus mobilos sakarus?”. Reklāmā nav norādīts neviens konkrēts konkurents. Lai gan mobilo sakaru pakalpojumus Latvijā bez LMT un „Tele2” sniedz vēl četri konkurenti, vienīgi „Tele2” uzskatījusi jautājumu par tādu, kas ceļ tai neslavu;

[4.3] reklāma izplatīta 2005.gada decembrī, 2006.gadā tā vairs nav izplatīta. Tādēļ 2006.gada maijā vairs nav lielas atšķirības, vai reklāmas atsaukumu izplatīs tagad, vai, ja pieteikums netiks apmierināts – pēc tiesas nolēmuma stāšanās spēkā. No Konkurences padomes lēmumā norādītā reklāmas atsaukuma teksta nav pilnīgi atsaucams atmiņā reklāmas saturs. Tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka šobrīd lielākā daļa sabiedrības reklāmas saturu atceras. Tāpēc šajā gadījumā nav svarīgi pēc iespējas ātrāk atsaukt reklāmu;

[4.4] no „Tele2” pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē tiesa secina, ka „Tele2” pašreizējā situācija tirgū nenosaka nepieciešamību tās interesēs nekavējoties atsaukt reklāmu. Tiesai arī nav pierādījumu par „Tele2” zaudējumiem, iespējamu izspiešanu no tirgus vai maksātnespējas draudiem, ja reklāmu nekavējoties neatsauks;

[4.5] tiesa, vērtējot reklāmas atsaukuma steidzamību, ņem vērā, ka Konkurences padome papildus reklāmas atsaukšanas pienākumam nenoteica reklāmas izplatīšanas aizliegumu;

[4.6] tiesa uzskata, ka saprātīgāk ir apturēt Konkurences padomes lēmuma darbību daļā un pēc tiesas nolēmuma stāšanās spēkā to atjaunot, nekā domāt par iespējam kompensēt LMT reklāmas atsaukuma dēļ radušos zaudējumus;

[4.7] tiesa šobrīd nepārbauda, vai reklāma ir salīdzinoša un maldinoša;

[4.8] tiesa uzskata, ka Konkurences padomes lēmuma darbība daļā par reklāmas atsaukuma pienākumu nebūtu jāaptur, ja Konkurences padome un „Tele2” pierādītu, ka Konkurences padomes lēmuma 1.punkta darbības apturēšana iespējami radītu tiešus, pastāvīgus un reālus draudus patērētājiem, konkurentiem un sabiedrībai kopumā. Tā kā Konkurences padome un „Tele2” nav pierādījusi šādus apstākļus, un arī tiesa tādus nekonstatēja, tiesa atzīst, ka LMT intereses ir būtiskākas par sabiedrības interesēm uz nekavējošu reklāmas atsaukumu. Reklāmas atsaukuma izplatīšanas pienākuma nekavējoša izpilde nav samērīga.

[5] 2006.gada 24.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta Konkurences padomes blakus sūdzība, kurā lūgts Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 16.maija lēmumu atcel un izlemt jautājumu pēc būtības.

Blakus sūdzībā norādīts tālāk minētais;

[5.1] tiesiskā pienākuma izpildi nevar ietekmēt apstākļi, cik pēc skaita reklāmā ietvertie paziņojumi uzskatāmi par maldinošiem vai neatbilstošiem citām Reklāmas likuma prasībām. Tas, ka tikai „Tele2” vērsusies ar iesniegumu Konkurences padomē, nenozīmē, ka reklāma neaizskar arī citus mobilo sakaru pakalpojumu sniedzējus;

[5.2] tiesa norādījusi, ka tā nav ieguvusi pierādījumus, ka liela daļa sabiedrības atceras konkrēto reklāmu. Tomēr LMT nav iesniedzis un tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka sabiedrība neatceras reklāmu. Turklāt tiesa nav ņēmusi vērā, ka LMT vēl arvien izplata reklāmas, kurās ietverts paziņojums „Nāc no cita operatora pie LMT ar savu numuru!”, kas sekoja apstrīdētajā reklāmā ietvertajam jautājumam „Kāpēc tu izvēlies nedrošs mobilos sakarus?” / „Kāpēc izvēlēties nedrošus mobilos sakarus?”. Tas palielina iespēju atcerēties iepriekš izplatīto reklāmu;

[5.3] ja personas ir saņēmušas Reklāmas likuma prasībām neatbilstošu reklāmu, tās ir šīs reklāmas ietekmē līdz reklāmas atsaukšanai. Tādēļ reklāmas neatsaukšana Konkurences padomes lēmumā norādītajā termiņā ir nelabvēlīga visiem reklāmas vēstījuma saņēmējiem. Tādēļ likumdevējs Reklāmas likumā nav noteicis ierobežojumus reklāmu uzraugošo iestāžu lēmuma izpildei;

[5.4] reklāma konkrētajā gadījumā ir intensīvi izplatīta plašā apjomā un ilgu laika periodu. Tādējādi ir panākta tās ilgstoša iedarbība, kas ir pamats, lai tiktu atsaukta Konkurences padomes lēmumā norādītajā termiņā. Tas būtu aizskarto personu sabiedrības interesēs;

[5.5] Administratīvās rajona tiesas praksē, noraidot lūgumus par Konkurences padomes lēmumu, kuros konstatēta reklāmas neatbilstība Reklāmas likuma prasībām, apturēšanu, vairākkārt atzīts, ka maldinošu reklāmu ir svarīgi atsaukt pēc iespējas ātrāk, kamēr patērētāji nav aizmirsuši reklāmu, par kuru pastāv strīds;

[5.6] neviens normatīvais akts neprasa Konkurences padomei pierādīt, ka tās lēmuma darbības apturēšana var izraisīt nelabvēlīgas sekas privātpersonām un sabiedrībai kopumā. Līdz ar to tiesa nepamatoti norādījusi, ka Konkurences padomei ir tāds pienākums;

[5.7] Administratīvā rajona tiesa iepriekš ir atzinusi, ka lēmuma, ar kuru Konkurences padome ir atzinusi reklāmu par neatbilstošu Reklāmas likuma prasībām, darbību ir pamats apturēt, ja pastāv būtiski apstākļi to darīt. Tiesas norādītais, ka Konkurences padome nav pierādījusi, ka tās lēmuma darbības apturēšana var izraisīt tiešus, pastāvīgus un reālus draudus patērētājiem, konkurentiem un sabiedrībai kopumā, nav šāds būtisks apstāklis;

[5.8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 185.panta trešo daļu tieši pieteicējam ir jāpierāda, ka pastāv tādi apstākļi, kas varētu būt par pamatu Konkurences padomes lēmuma darbības apturēšanai. Tiesas lēmumā šādi pierādījumi nav izvērtēti, nav konstatēts tieši kādu apstākļu dēļ tiesa ir atzinusi, ka pieteicēja intereses, kas tiek aizskartas ar Konkurences padomes lēmumu ir būtiskākas par sabiedrības interesēm uz nekavējošu reklāmas atsaukuma izplatīšanu.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis blakus sūdzību uzturēja, sniedza blakus sūdzībā norādītajai argumentācijai atbilstošus paskaidrojumus. Pieteicēja pārstāvis blakus sūdzību neatzina, sniedza lūgumā par administratīvā akta darbības apturēšanu ietvertajiem argumentiem un iepriekšējā tiesas sēdē izteiktajiem paskaidrojumiem atbilstošu motivāciju. Trešās personas pārstāvis lūdza blakus sūdzību apmierināt, pievienojās iestādes pārstāvja viedoklim, sniedza līdzīgus paskaidrojumus kā pirmās instances tiesas sēdē.

[7] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Konkurences padomes blakus sūdzība ir pamatota un apmierināma.

[8] APL 185.panta pirmā daļa paredz, ka pieteikuma iesniegšana tiesā par administratīvā akta atcelšanu, atzīšanu par spēku zaudējušu vai spēkā neesošu aptur administratīvā akta darbību no pieteikuma iesniegšanas dienas. Šā panta otrajā daļā ir paredzēti izņēmuma gadījumi, uz kuriem neattiecas pirmās daļas noteikumi, tai skaitā, gadījumi, ja tas paredzēts citos likumos.

Saskaņā ar Reklāmas likuma 13.panta pirmo daļu Konkurences padome ir uzraudzības iestāde minētā likuma izpratnē. Reklāmas likuma 15.panta ceturtās daļas 4.punktā noteikts, ka, ja reklāma neatbilst normatīvo aktu prasībām, uzraudzības iestāde ir tiesīga pieņemt lēmumu, kurā pieprasa reklāmas atsaukumu. Reklāmas likuma 17.panta otrajā daļā noteikts, ka uzraudzības iestādes lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Līdz ar to pieteikuma iesniegšana par Konkurences padomes lēmumu, ar kuru uzdots atsaukt reklāmu, neaptur attiecīgā lēmuma darbību.

[9] APL 185.panta trešā daļa paredz, ka šā panta otrajā daļā norādītajos gadījumos pieteicējs, motivējot savu lūgumu, var lūgt tiesu apturēt administratīvā akta darbību.

Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka ir jāpastāv īpašiem apstākļiem attiecībā uz individuālo gadījumu, kuru dēļ tiesa varētu pieņemt lēmumu par administratīvā akta darbības apturēšanu. (*Sk., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 23.janvāra lēmumu lietā Nr.SKA-2, Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 1.februāra lēmumu lietā Nr. AA 1351-06/4*). Līdz ar to, lai lemtu par iespēju apturēt pārsūdzētā administratīvā akta darbību, ir jāizvērtē pieteicējas norādītie motīvi, vai ir pamats kādu no tiem atzīt par īpašu apstākli, kura dēļ pieteicējas lūgums būtu apmierināms.

[10] Eiropas Padomes Ministru komitejas 1989.gada 13.septembra rekomendācijā dalībvalstīm Nr.R(89)8 par pagaidu aizsardzību tiesā administratīvajās lietās minēts, ka, lemjot, vai nodrošināt pagaidu aizsardzību, tiesai jāņem vērā visi svarīgie apstākļi un intereses. Pagaidu aizsardzības līdzekļi it īpaši ir jānodrošina, ja administratīvā akta izpilde var izraisīt būtiskus zaudējumus, kurus grūti atlīdzināti un, ja pastāv *primo facie* [lat. pēc pirmā acu uzmetiena, pirmajā brīdī] šaubas par akta derīgumu.

[11] Administratīvā akta darbības apturēšana liedz izpildīt administratīvo aktu. Šāda iespējamā rīcība varētu būt nepieciešama, pastāvot pamatotām šaubām par administratīvā akta tiesiskumu. No minētā izriet, ka tiesai, izlemjot par pārsūdzētā administratīvā akta darbības apturēšanas pamatotību, ir jāizvērtē arī pārsūdzētā administratīvā akta spēkā esība ilgtermiņā, kas savukārt neizbēgami ir saistīts ar iespējamo defektu, neprecizitāšu atpazīšanu pārsūdzētajā administratīvajā aktā. Šajā gadījumā netiek veikta iespējamo defektu analīze, to ietekmes uz administratīvo aktu pilnīga izvērtēšana, bet iespējamo būtisko administratīvā akta nepilnību esības riska novērtēšana.

Arī Vācijas Federālā administratīvā tiesa, izskatot jautājumu par pārsūdzēta administratīvā akta darbības apturēšanas pamatotību, izvērtē, vai iestādes izdotajā administratīvajā aktā ir saskatāmi būtiski trūkumi, kas varētu nozīmīgi ietekmēt administratīvā aktā spēkā esību. (*Bundesverwaltungsgericht, BVerwG 6 VR 10.02, vom 16.06.2003., BVerwG 9 VR 10.03, vom 09.10.2003., BVerwG 9VR 6.03, vom 09.10.2003.,*

http://www.bundesverwaltungsgericht.de.) Ņemot vērā, ka administratīvā procesa tiesības Latvijā pamatā pārņemtas no Vācijas administratīvā procesa tiesībām (*sk. Painei F.J. Vācijas vispārīgās administratīvās tiesības Vācijas Administratīvā procesa likums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002, XXIV lpp.*) Vācijas administratīvo tiesu prakse (judikatūra) pamatoti ir izmantojama Administratīvā procesa likuma normu interpretācijai.

Tāpat tiesiskās stabilitātes nodrošināšanas nolūkā tiesai būtu jāpieņem lēmums, kas, ņemot vērā tiesas rīcībā esošo informāciju, pēc iespējas samazinātu iespējamās tiesiskā regulējuma svārstības. Ja ir pamats uzskatīt, ka administratīvais akts varētu tikt atcelts lietas izlemšanas pēc būtības laikā, tiesas lēmums apturēt administratīvā akta darbību varētu būt pamatots.

[12] Pamatojoties uz iepriekš secināto, Administratīvā apgabaltiesa pieteicēja argumentus izvērtē divos aspektos:

[12.1] pārbauda, vai pastāv īpaša nepieciešamība apturēt administratīvā akta darbību, kas turklāt motivēta pieteikumā;

[12.2] noskaidro, vai pagaidu tiesas aizsardzība izriet no administratīvā akta nekavējošas izpildes iespējamām smagām vai nenovēršamām sekām, kā arī pirmajā brīdī acīmredzamām šaubām par akta tiesiskumu.

[13] Likumdevējs, normatīvajā aktā nosakot Konkurences padomes kompetenci un piešķirot tiesības ar sodoša rakstura pasākumiem iedarboties uz Reklāmas likuma pārkāpēju, ir noteicis vispārīgu kārtību - Reklāmas likuma 17.panta otrajā daļā noteikts, ka lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā darbību. Tiesa ņem vērā to, ka tādējādi likumdevējs pārkāpumus reklāmas jomā ir uzskatījis par pietiekoši svarīgiem, lai tiesa katrā atsevišķā gadījumā izvērtētu, vai uzraudzības iestādes lēmuma apturēšana ir attaisnota. Tā mērķis ir novērst, lai patērētāja ekonomiskajā rīcībā neiesakņotos preču izvēle, kas pamatota uz nepatiesu vai maldinošu reklāmu, kā arī, lai nodrošinātu godīgu konkurenci. Tādējādi iepretim pieteicējas interesēm ir nostatītas ne tikai konkurentu intereses uz godīgu konkurenci, bet arī reklāmas mērķauditorijas - patērētāja intereses, kas izpaužas tiesībās saņemt objektīvu, patiesu un citiem Reklāmas likumā noteiktajiem kritērijiem atbilstošu reklāmu.

[14] APL 185.panta trešajā daļā ir paredzēts, ka tiesa katrā atsevišķā gadījumā izvērtē, vai administratīvā akta darbības apturēšana ir attaisnota ar interesēm, kuras ir svarīgākas par sabiedrības tiesībām tikt aizsargātai pret Reklāmas likuma normām neatbilstošu reklāmu. Tikai īpaši, ārkārtēja rakstura apstākļi var būt par pamatu lēmuma darbības apturēšanai, ja tas uzliek par pienākumu atsaukt reklāmu.

[15] Pirms lūguma izvērtēšanas tiesa norāda, ka APL 185.panta trešā daļa paredz pienākumu pieteicējam savu lūgumu motivēt, proti, pieteicējam ir uzlikts par pienākumu norādīt šos īpašos izņēmuma apstākļus, kas būtu par pamatu izņēmumam no Reklāmas likuma 17.panta otrās daļas noteikumiem,

kā arī iesniegt atbilstošus pierādījumus. Tādēļ tiesa lūgumu vērtēs atbilstoši pieteicēja norādītajiem apstākļiem un iesniegtajiem pierādījumiem.

[16] Par šādu īpašu apstākli tiesa neatzīst pieteicēja norādīto, ka ar uzliktā pienākuma izpildi pirms galīgā tiesas nolēmuma pieteicējam tiks liegta iespēja sevi aizstāvēt tiesā. Situācijas juridiskā konstrukcija pati par sevi paredz, ka gadījumos, ja administratīvais akts tiek izpildīts pirms tiesas galīgā novērtējuma, tiesā tiks veikta kontrole pār jau izpildītu administratīvo aktu. Tāds ir bijis likumdevēja nolūks. Tas neizslēdz tiesas kontroli un neprezumē administratīvā akta tiesiskumu.

[17] Pieteicēja aprēķinātā summa, kas, iespējams, būtu nepieciešama lēmuma izpildei, nav atzīstama par ārkārtēja rakstura apstākli, kas pieteicēju ļautu nostatīt pāri sabiedrības interesēm. Summas lielums ir izvērtējams saskaņā ar pieteicēja mantisko stāvokli. Tiesā nav iesniegti pierādījumi par pieteicēja mantisko stāvokli un izdevumu iespējamo ietekmi uz to, tādēļ tiesa nevar spriest par pieteicēja finansiālo stāvokli. Pieteicējs nav iesniedzis sabiedrības grāmatvedības dokumentus (piemēram, bilanci) vai jebkurus citus pierādījumus, pamatojoties uz kuriem, tiesa varētu izdarīt secinājumu, ka paredzami izdevumi izraisītu negatīvas, turklāt neatgriezeniskas sekas.

[18] Arguments par iespējamo kaitējumu pieteicēja tēlam vērtējams kritiski - ja pieteicējs uzskata, ka ar reklāmas atsaukšanu pieteicējatēlam un sniegtajiem pakalpojumiem ir radusies neuzticība no patērētāju puses, kā rezultātā pieteicējs zaudējis daļu no savas tirgus daļas, tad pieteicējam ir tiesības prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu. Un arī šāds arguments nav atzīstams par ārkārtēju, izņēmuma rakstura apstākli.

[19] Iebilde, ka reklāmas atsaukums vēlāk, pēc spriedums spēkā stāšanās, neradīs būtisku ietekmi un kaitējumu sabiedrības interesēm, ir tiešā pretrunā ar Reklāmas likuma 17.panta otrajā daļā noteikto. Likumdevējs šo sabiedrības interesi ir īpaši uzsvēris, paredzot, ka administratīvā akta darbība netiek apturēta pat tad, ja lēmums ir pārsūdzēts tiesā. Turklāt te saskatāma pretruna ar paša pieteicēja norādīto, ka, iespējams, patērētājs ir reklāmu jau aizmirsis. Tieši tādēļ viens no likumdevēja mērķiem, iekļaujot Reklāmas likuma 17.panta otrajā daļā minēto izņēmumu, bija nodrošināt reklāmas atsaukuma efektivitāti, proti, pakļaut patērētāju Reklāmas likumam neatbilstošas reklāmas ietekmei pēc iespējas īsāku laika posmu. Pēc ilga laika sasaistīt reklāmu ar tās atsaukumu patērētāja apziņā var būt apgrūtinoši vai pat neiespējami, kas līdz ar to samazina atsaukuma efektivitāti.

[20] Apgalvojums, ka piemērotais sods nav samērojams ar pārkāpumu, attiecas uz lēmuma izvērtēšanu pēc būtības. Lemjot par darbības apturēšanu tam ir nozīme tikai tik tālu, cik pirmajā acu uzmetienā šāds sods varētu izraisīt šaubas par lēmuma tiesiskumu. Administratīvajai apgabaltiesai šādas šaubas

nerodas, tādēļ arī norādītais nenoved pie nepieciešamības lēmuma darbību apturēt.

[21] Līdzīgi vērtējams arguments, ka piemērotais sods nav atbilstošs iestādes līdzšinējai praksei. Arī šis arguments attiecas uz lēmuma būtību, un to tāpat nevar atzīt par tādu, kas pirmajā brīdī liecina par akta prettiesiskumu. Turklāt šāds arguments ir izvirzīts bez noteiktu piemēru minēšanas, kas pamatotu, ka līdzīgos faktiskos apstākļos iestāde ir pieņēmusi citādus lēmumus.

[22] Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav nozīmes argumentam, ka pašlaik vairs nav novērojams iespējamais konkurentam nodarītais kaitējums. Lai konstatētu pārkāpumu, netiek prasīta noteiktu seku iestāšanās, proti, likumā ir paredzēts formāls pārkāpuma raksturs. Konkurentiem nodarītā kaitējuma esamība vai neesamība nav apstākļi, kas būtu izvērtējams paša lēmuma pārbaudes laikā, tādēļ vēl jo vairāk tas nav vērtējams lemjot par administratīvā akta darbības apturēšanu.

[23] Izvērtējot pieteicēja motivāciju lēmuma darbības apturēšanai, kā arī samērojot pieteicēja tiesisko interešu aizskārumu ar Konkurences padomes valstiski nozīmīgo funkciju izpildi Reklāmas likuma normu uzraudzīšanā, tiesa secina, ka pieteicēja norādītā motivācija nav uzskatāma par pietiekamu, lai apturētu lēmuma darbību. Kā arī pagaidu tiesas aizsardzības nepieciešamība neizriet no administratīvā akta nekavējošas izpildes iespējamām smagām vai nenovēršamām sekām, kā arī pirmajā brīdī acīmredzamām šaubām par akta tiesiskumu.

[24] Ņemot vērā augstāk norādīto, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesa nepareizi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, līdz ar to nepamatoti apturējusi administratīvā akta darbību.

Saskaņā ar APL 323.panta 3.punktu Administratīvajai apgabaltiesai, izskatot blakus sūdzību, ir tiesības atcelt lēmumu pilnībā un ar savu lēmumu izlemt jautājumu pēc būtības. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 16.maija lēmums, ar kuru apturēta Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) 1.punkta darbība, ir atceļams, bet „Latvijas Mobilais Telefons” SIA lūgums apturēt Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) 1.punkta darbību ir noraidāms.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 323.panta 3.punktu un 324.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nolēma:

Atcelt Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 16.maija lēmumu, ar kuru apturēta Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) 1.punkta darbība.

Noraidīt „Latvijas Mobilais Telefons” SIA lūgumu apturēt Konkurences padomes 2006.gada 17.marta lēmuma Nr.20 (prot. Nr.18, 2.§) 1.punkta darbību.

Lēmums nav pārsūdzams un stājas spēkā no tā pieņemšanas brīža.
Pilns lēmums sastādīts 2006.gada 8.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja

S.Zakrevska

Tiesneši

E.Puriņš

R.Vīduša